

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce: **M. S.**, zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Jihlava, Žižkova 1882/57, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2014, č. j. 33 A 5/2013 – 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Soudní poplatek ve výši 5.000 Kč bude vrácen žalobci z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 18. 6. 2014 doručena blanketní kasační stížnost žalobce (dále „stěžovatel“) ze dne 17. 6. 2014, směřující proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2014, č. j. 33 A 5/2013 – 28, kterým byla zamítnuta stěžovatelova žaloba proti rozhodnutí žalovaného ve věci spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 3, § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. Uvedených přestupků se měl stěžovatel dopustit tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, při řízení držel v ruce hovorové zařízení a zároveň řídil vozidlo, které bylo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích.

Jelikož kasační stížnost neobsahovala formulaci závěrečného návrhu, ani žádné konkrétní námitky směřující k uplatnění kasačních důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), byl stěžovatel vyzván k jejímu doplnění. Usnesením zdejšího soudu ze dne 10. 7. 2014, č. j. 3 As 130/2014 – 10, byla stěžovateli stanovena povinnost ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) doplnit kasační stížnost ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. Uvedené usnesení obsahovalo i poučení, že pokud nebude ve stanovené lhůtě kasační stížnost doplněna, Nejvyšší správní soud jí odmítne dle § 37 odst. 5 s. ř. s.

Usnesení bylo doručeno do datové schránky stěžovatelova zástupce dne 18. 7. 2014, jednoměsíční lhůta stanovená pro odstranění vad podání tedy skončila dne 18. 8. 2014.

V této lhůtě ani později, do dne vydání tohoto usnesení, však stěžovatel ani jeho zástupce na výzvy uvedené v citovaném usnesení nijak nereagovali a vady kasační stížnosti neodstranili.

Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

Vzhledem k tomu, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí stěžovatel neodstranil vady podání ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s., nepožádal o prodloužení lhůty k tomu určené, a pro tento nedostatek nelze v řízení pokračovat, nezbývá Nejvyššímu správnímu soudu než podání odmítnout ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

Ostatně ani v případech, že by kasační stížnost byla doplněna po stanovené lhůtě, nemohl by zdejší soud takové doplnění akceptovat. Takový závěr vyplývá jak z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. například rozsudek ze dne 31. 1. 2012, č. j. 5 As 11/2011-187, in <http://nssoud.cz>), tak z judikatury Ústavního soudu, který se k dané problematice vyjádřil v rozhodnutí ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06 (in <http://nalus.usoud.cz>) následovně: „Ústavní soud opětovně zdůrazňuje, že tak závažné procesní oprávnění, jakým je možnost stěžovatele rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody nelze činit závislou na právně nejisté a nepředvídatelné skutečnosti, zda soud vyzve stěžovatele k doplnění náležitostí kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. či nikoli. To nic nemění na skutečnosti, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnosti na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena.“

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatel na výzvu soudu zaplatil v kolkových známkách soudní poplatky ve výši 5.000 Kč. Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta, rozhodl Nejvyšší správní soud dle ustanovení § 10 odst. 3 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, o vrácení soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu